

УЖАСНОТО БОЖИЕ ПРИСЪСТВИЕ

Дейвид Уилкерсън

26 Ноември 1990

Еврейската дума за „ужасен“ означава „страшен, страховит, велик, ужасен“. Ние обикновено приемаме тази дума в негативен смисъл, но това далеч не е библейския ѝ смисъл.

В Старият Завет Яков беше докоснат от свят страх. По време на пътуването си към Харан, той легна и заспа, а посред нощ се събуди и видя стълба и ангели, които се изкачваха към небето. Господ се появи отгоре на стълбата и откри Себе Си на Яков, заявявайки: „Аз съм ГОСПОД, Бог на баща ти Авраам и Бог на Исаак.“ (Битие 28:13)

„А когато Яков се събуди от съня си, каза: Наистина ГОСПОД е на това място, а аз не съм знаел. И се убоя, и каза: Колко е страшно това място!“ (Битие 28:16-17)

Данаил беше още един докоснат от големия страх на Божието присъствие: „И се помолих на ГОСПОДА, своя Бог... О, Господи, велики и страшни Боже.“ (Данаил 9:4)

Бог каза също и на цял Израел: „ГОСПОДА на Силите - Него осветете, от Него се бойте и от Него треперете.“ (Исаия 8:13) Исаия тук казва: „Нека Бог хване сърцата ви със святия Си страх!“

Може да си мислите, че този вид страх описва старозаветното схващане за Бог, че Исус дойде да ни открие пълен с любов Отец. Да, Бог е любов (1 Йоан 4:8), Той е милост, нежност, търпение, дълготърпение и доброта. Той е свършен, любящ небесен Баща.

Но Той е и Дух – велик и свят. Проблемът е, че ние сме станали твърде „запознати“ с Бог. Направили сме Го да прилича на нас. Затова не разпознаваме светостта Му. Библията казва, че Той е пояждащ огън, свят, страшен в силата Си Спасител.

Йоан, познат като „апостола на любовта“ видя Господ, идващ при църквите Си в цялата Му новозаветна слава. Той Го описа по този начин: „Очите Му са като огнен пламък... И в дясната Си ръка имаше седем звезди, и от устата Му излизаше меч, остър и от двете страни, и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си. И когато Го видях, паднах при краката Му като мъртъв“ (Откровение 1:14-17). Ако християните днес можеха да видят само една малка част от Божията святост и ужас, никой не би могъл да остане на крака по време на службите ни.

В Таймс Скуеър Чърч ние се молим за голямо и страшно проявление на Божието присъствие – на службите ни, в сърцата ни и в домовете ни. Лично аз викам: „Господи, нека видим славата Ти! Излей присъствието Си сред нас! Нека славата Ти е такава, че да осъди грешниците за греховете им, а християните за леността им. Съживи ни!“

А докато плача и стена в духа си, Святия Дух ми казва: „Разбираш ли последиците от това да се молиш за такова нещо? Ще платиш ли цената за подобно проявление? Нека ти покажа какво би означавало да отговоря на тази молитва...” виждате ли, има цена, която трябва да се плати.

Възлюбени, в този момент се случва нещо, независимо от нас. То е по-голямо от нас, ние не сме направили нищо, за да го заслужим. И то се случва, понеже Божието Слово казва, че е дошло определеното време Сион да бъде благословен.

Бог има определено време за всяко движение, всяко пробуждане, всяко възстановяване и всяко изливане на Духа.

Когато дойде определеното време, Бог пробужда и раздвижва като че от сън. Това раздвижване винаги се случва в най-черния миг на човека, когато всичко изглежда безнадеждно. Време, когато само личното дело на Бог може да спаси положението.

Никое подобно събитие не се случва без пълна подготовка. Всичко е на място, когато Бог каже: „Време е!” А Бог винаги приготвя съдове точно преди изливането на Духа Си. Той затваря хора в присъствието Си и ги поставя на стратегически места.

Бог ни е поставил на Бродуей – кръстопътя на света, с послание за последното време. Подобни движения се случват на някои други места – тук и отвъд океана. В този момент Бог издига пастори и миряни, които имат съкрушени за Него сърца.

Когато дойде определеното време Бог да изведе Израел от Египет, Той вече имаше човек в пустинята – трениран и готов – Моисей. Вече имаше свещеник – Аарон. И имаше хора, които бяха стигнали до края на силите си, които бяха готови да чуят посланието за освобождение. Те живеяха в горяща пещ, изправени пред най-мрачния миг от живота си.

Освобождението им не можеше да се случи преди 15 години, 20 години или когато и да е дотогава, поради тази причина – понеже Бог имаше определено време. Той беше казал, че те ще останат в робство в продължение на 430 години и Той изпълни тези години до последния ден.

Но след тези 430 години, нищо не можеше да спре плана Му. По това време Бог беше поставил всичко на място, беше се погрижил за всеки детайл. Когато призова Моисей, Той беше в състояние да даде почивка на всичките му страхове: „Иди, върни се в Египет, защото измряха всички, които искаха живота ти.” (Изход 4:19). Бог беше избил всеки човек, който помнеше Моисей. Беше подготвил пътя.

По същият начин, когато дойде определеното от Бог време да освободи Израел от Вавилон, Той беше подготвил всичко, всички си бяха по местата. Той беше казал, че робството на Израел ще трае 70 години и в седемдесетата година Данаил почувства раздвижване, голяма нужда в сърцето си. Той се затвори с Бог и пътешества в молитва. По това време той прочете книгата на Еремия и преброи, че бяха изминали 70 години от времето, когато беше написано пророчеството.

Ездра, книжника, беше изпълнен с ново откровение за Божието желание, понеже Бог го подготвяше за това да даде свято слово на народа Си. Неемия беше поставен в царския двор като част от подготовката на Бог да изгради Израел. Агей и Зоровавел бяха задвижени за работата, която щеше да се открие.

Пророк Агей беше предупредил, че когато дойде Божието време, някои няма да го повярват: „Този народ казва: Не е дошло времето” (Агей 1:2). Но когато определеното от Бог време дойде, нищо не може да го спре и нищо не може да му попречи. То е като могъща Ниагара, преливаща, помитаща всичко пред себе си.

Когато всичко изглежда загубено, когато изглежда като че Сатана ще победи, тогава идва определеното от Бог време. Тогава Бог показва на църквата и обществото, че само Той може да направи онова, от което имаме нужда, защото се нуждаем от чудо. Исус каза, че когато видим всичко да излиза от контрол, а сърцата на хората примират от страх, трябва да погледнем нагоре, понеже изкуплението ни е близо.

Това е определеното от Бог време да събуди остатъка в съвременния Вавилон на Ню Йорк, да издигне последното свидетелство пред този осъден град. Той ни е подготвял да бъдем част от това.

Защо сме подтиквани да се молим? Защо сме в родилни мъки? Защо Духът ни е призовал да загърбим собствените си интереси заради Неговите?

Понеже Бог поставя всичко на място, за да излее Духа Си. Война бушува в небесни места, а Сатана знае, че часа е наближил.

След като веднъж Господ е решил, че ще действа, как да разберем, че определеното време за Божието освобождение е дошло? Случват се три неща:

1. Когато определеното от Бог време дойде, Той наклажда свят огън.

Когато беше време да освободи Израел от робството в Египет, Бог трябваше да привлече вниманието на онези, които бяха призовани да изведат народа от тъмнината. Как направи това? Той накладе огън – направи пожар.

Ето картината: Моисей беше сам на Божията планина и изведнъж, огън пламна пред него. Пламък беше изпратен да арестува Божия човек. Това беше преобраз на Святия Дух – пламък, който никога не угасва.

Този огън беше поставен в пазвата на Моисей и от този момент нататък сърцето му беше осветено от Божието послание. Той вече беше отделен като съд за освобождението на неговото поколение.

Чувстваш ли подбуждане в сърцето си? Чувстваш ли да гори огън в най-вътрешните части на твоето естество? Бог предизвиква вниманието ти – не понеже си добър или го заслужаваш, а понеже Той се нуждае от хора, чрез които Духа Му може да работи и тече, чиито сърца са подготвени за присъствието Му.

Библията казва, че Моисей „свърна“, когато видя огъня. Можеше да си продължи, но не го направи. Той свърна с цялото си любопитство. „А като видя ГОСПОД, че свърна да види, Бог го извика“ (Изход 3:4).

Бог прави същото това нещо в продължение на векове, но повечето християни никога не „свързват“. Бог запалва огън в сърцата им, в църквата им, но те продължават по собствения си път, следвайки собствения си интерес, а не Божия.

Възлюбени, това е ключа! Когато този огън започне да гори, Бог се опитва да предизвика вниманието ви. Той казва: „Досега си бил омотан в собствените си работи, в работите на семейството си много дълго време, но сега Аз ще запала огън!“

Няма да чуем какво казва Бог, докато не свърнем от собствения си път и не Му дадем цялото си внимание. Той чака, докато оставим всичко останало на страна.

Бог каза на Моисей: „Да не се приближиш тук! Събуй обувките от краката си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя.“ (Изход 3:5)

В Старият Завет, ако някой искаше да откупи парче земя, която притежаваш, а ти се интересуваш от нея, ти трябваше да му прехвърлиш собствеността на земята като дадеш на собственика дясната си обувка. Тогава събуваш лявата си обувка и я носиш в ръка, тръгвайки си от мястото бос.

Моисей знаеше, че Бог му казва: „Събуй си обувките, Моисей, прехвърли ми всичките права. Твоите интереси вече са второстепенни. Моите са на първо място!“

Казвам ви, Бог ще има хора в тези последни дни, които ще свърнат от цялото зло, дори от добрите неща, които отнемат време. Той ще подготви хора, които оставят настрана кариера, хобита, спорт и всичко останало като второстепенно заради Него.

Когато видиш Божия огън, как може да мислиш за нещо друго? Когато чуеш да те призовават по име, как може да кажеш нещо друго освен: „Аз чух Бог! Чух от небето!“

Бог е сложил огън в душата ми и ми е привлякъл вниманието. Аз свърнах и чух да ме призовава по име, както направи и Моисей: „Дейвид, събуй си обувките (правата, удоволствията и собствените си интереси) и застани бос пред Мен. Чух викът от робството на греха, алкохола, демоничните сили и доход, за да освобождавам.“

„Видях страданието на народа Си... и чух вика им поради притеснителите им“ (Изход 3:7). Притеснителя е тиранин, който принуждава хората да работят принудителен труд. Ние знаем кой е тиранина – това е Сатана, който тормози и се присмива.

Не можете да ми кажете, че Господ не е чул вика на 10000 болни от СПИН бебета в Ню Йорк, или вика на всички болни от СПИН деца, вече 4-5 годишни, които са на път да тръгнат на училище слабоумни. Бог е чул вика на майките от гетата, на бедните, бездомните, отстъпилите.

Бог казва: „Чух този плач от небето! Дяволът е измъчвал теб и семейството ти достатъчно дълго! Аз съм дошъл, за да спра това!”

2. Когато това се случи, дявола подивява и се опитва да загаси ОГЪНЯ.

Моисей отиде при хората с пламнало сърце, и какво голямо вълнение имаше сред тях само! Всички говореха за великото, ново нещо, което щеше да направи Бог и надежда изпълни разбитите им сърца.

Посланието на Моисей беше: „Бог ще ви посети. Той ще ви изведе от страданията ви. Той ще освободи вас и децата ви, добитъка ви – всичко!”

Бог потвърди посланието Си със знамения и чудеса. Той нямаше търпение да каже на хората Си, че определеното време е дошло. Така, че даде 3 знамения на Моисей: първо, жезъла на Моисей се превърна в змия, след това, когато го взе в ръка – отново в жезъл. Второ, ръката на Моисей побеля от проказа, когато я сложи в пазвата си, след което беше изцерена, когато я извади от там. Трето, водата от реката, която наляха в чаша, се превърна в кръв.

Помислете за тази картина: Моисей и Аарон горят. Бог започва да открива Себе Си, словото Му на освобождението е дошло. Тяло вярващи са събудени, а Бог посещава народа Си. Но по време на обещанията Си, Той отправя сериозно предупреждение: „Но Аз зная, че египетският цар няма да ви остави да отидете, дори и под действие на силна ръка.” (Изход 3:19)

Бог предупреди Моисей и целия народ: „Да, идва освобождение. Ще ви изведе. Всичко, което обещах, ще се случи, но дявола ще подивее. Трябва да се биете! Няма да е лесно, понеже Сатана ще направи всичко, което може, за да прекрати това дело!”

Фараон, царя на Египет, изобразява Сатана като цар на бездната и бог на този свят. Възлюбени, дори и за момент не си помисляйте, че дявола ще се прави на мъртъв, когато Божия народ е развълнуван и се проповядва посланието за посещението на Бог сред народа Си.

Моисей и Аарон казаха на Фараон: „Пусни Божия народ да излезе!” Но фараона отговори: „Кой е ГОСПОД, че да послушам гласа Му и да пусна Израил?” (Изход 5:2)

Искам да ви попитам това: Мислили ли сте си, че семейството ви е подобна битка? Бог спаси вас и дома ви и ви призова да се борите за тях. Но мислите ли, че Сатана ще ги остави да излязат без битка?

Вижте, Библията ни казва, че вместо нещата за Израел да се подобрят, те отидоха на зле (Изход 5:6-14). Моисей проповядваше: „Бог е с нас. Отговорът е тук и скоро ще видите голяма победа!”

Но за хората нещата не стояха така. Сатана беше вбесен от Божието посещение, а последвалия изблик на отмъщение дойде направо от ада. Лидерите на Израел бяха бити, а нормата тухли беше невероятно завишена: „Нека се възлагат още по-тежки работи на тези хора ... Не давайте вече както досега плява на този народ, за да правят тухли” (Изход 5:7,9). С две думи: „Възложете им по-тежко бреме – нека просят трева!”

Лидерите на Израел се срещнаха с Моисей и Аарон, докато излизаха от двореца на фараона и им се оплакаха: „ГОСПОД да погледне на вас и да съди, защото вие ни направихте омразни на фараона и на слугите му и сложихте меч в ръката им, за да ни избият.” (Изход 5:21)

Те казаха: „Моисей, цялото това молене на Божията планина, всичките приказки за Божие посещение, всичките ти проповеди за възстановяване и изцеление, ни водят на никъде. Това влошава нещата твърде много и не можем да понесем повече от гнева на врага. Не виждаме никакъв знак, че Бог работи. Ние сме отхвърлени, а не освободени.”

А Библията казва: „Но поради притеснението на душите си и поради жестокото си робуване те не послушаха Моисей.” (Изход 6:9)

След това дори Моисей падна духом. „Господи, защо ме изпрати? Защо ме подбуди? Защо вложи този огън в душата ми? Защо не си държиш на думата?”

„Защото, откакто влязох при фараона да говоря в Твое Име, той постъпва зле с този народ, а Ти никак не си избавил народа Си.” (Изход 5:23)

Моисей забрави, че Бог го беше предупредил, че това ще се случи. Бог беше казал: „Фараон няма да ви остави да си отидете, освен ако не бъде накаран!”

Скъпи светии, ние също сме били предупредени. „Бъдете трезви, бъдете бдителни, защото вашият противник, дяволът, обикаля като ревящ лъв и търси кого да погълне.” (1 Петрово 5:8)

От Петдесетница до днес, всяко изливане на Святия Дух е пораждало гнева на ада. След изливането на Святия Дух в горницата, множества бяха спасени. Господ слезе долу и разтърси всичко наоколо. Бедните чуваха евангелието и куците скачаха. Знаменията и чудесата изобилстваха.

Но дяволът бързо изпрати оръженосците си да възпрепятстват Божието дело по средата на славата. „Свещениците, началникът на храмовата стража и садукееите дойдоха при тях, възмутени за това, че те поучаваха народа... И те сложиха ръце на тях и ги поставиха под стража (в затвора) за следващия ден.” (Деяния 4:1-3)

Из целия Нов Завет, в момента, в който Бог се задвижеше, Сатана реагираше. И ако Сатана не реагира срещу теб, може би дори не си застрашил царството му около себе си.

Виждате ли, Бог ще ни изпита преди да набере пълна скорост. Ние имаме склонност да пробиваме в молитва, да се освобождаваме от бремене, след което да седнем и да чакаме. Но сатанинския тормоз е знак, че ние докосваме Бог. Започва ли да вали? Моли се още по-силно!

Когато Бог извика Моисей на планината, Той го помете в облак от слава в продължение на 6 дни и не му каза нищо. През цялото време той беше затворен с Бог в огъня на светостта Му, където Той го подготвяше за великото слово, което щеше да дойде: „А на седмия ден ГОСПОД извика Моисей отсред облака.” (Изход 24:16)

Искаш ли да чакаш на планината в слава? Питам това, понеже ние много често желаем „бързички” благословения – без пот, без сълзи, без чакане на Бог. Изискваме си правата и продължаваме в мързеливия си път, като просто „го взимаме с вяра.”

Ако Бог говори още веднъж на това поколение, ако славата Му дойде, Той ще говори с мъж или жена и църква, които са затворени с Него, докато огъня на ужасното Му присъствие изгори всичкото его и грях. Не можем да имаме облака на присъствието Му или да изпитаме неопишлем глад да отидем при Него, докато Той не проговори.

Това е последната ми точка – последното нещо, което се случва, когато Бог реши да действа:

3. Много хора няма да бъдат докоснати, когато ужасното Божие присъствие се прояви между нас.

Какво се случва когато славата на присъствието на Исус прояви себе си? Онези, които имат покаяни, праведни сърца, падат пред Него и се покланят. Те очистват себе си и викат: „Господи, очисти ме!” И веднъж, изпитали славата Му, те искат още. Отиват от слава в слава.

Тези думи са написани отново и отново: „И Господ каза на Моисей, качи се на планината...” Моисей получаваше откровение след откровение за Божиата слава, докато накрая лицето му пламна от Господната слава. Израел не можеше да го гледа в лицето.

А след всичко това, ние чуваме Моисей да моли Бог в Изход 33:18: „Моля Те, покажи ми славата Си!” Бог ще има хора в тези последни дни, които няма да Му дадат покой, докато Той не им открие цялата Си слава.

В един момент виждаме Моисей, Аарон, Надав и Авиуд, както и 70 старейшини да отиват на планината при Божието присъствие. „И те видяха Бога на Израел!” – видяха Го ясно като небето и вида на славата Му беше „като огън пояждащ.” (Изход 24:10,17)

Те видяха Бог, ядоха в присъствието Му и с очите си наблюдаваха величествената Му святост (стих 11). Но само след 40 дни те напълно се върнаха към греховете си.

Аарон слезе от планината и отстъпи от вярата, а старейшините се върнаха към старите си плътски пътища. В момента, в който Бог правеше планове да ги освободи и да ги използва мощно, така че всички народи да се страхуват от тях, те прегърнаха идолите.

Възлюбени, единственото определение на „идол“, от което някога ще се нуждаете, е: Нещо, което пречи на Бог да работи в живота ви. Нещо, каквото и да е, което пречи на Святия Дух да ви заведе в облака.

Аз виждам нещо страшно, неразбираемо – Божия народ може да изживее такава слава в ужасното Му присъствие, а само след няколко кратки седмици да се обърне тотално към идолопоклонството. „После народът седна да яде и да пие, и стана да играе.“ (Изход 32:6). Бог каза на Моисей: „Бързо се отклони от пътя, в който съм им заповядал да ходят.“ (32:8)

Може да кажеш: „Аз не съм такъв. Никога не бих се обърнал към такава идолопоклонство!“ Но всички ние имаме тази склонност. Това бяха същите онези Божии деца, които „отговориха в съгласие и казаха: Всичко, което ГОСПОД е казал, ще направим.“ (Изход 19:8)

Те имаха пълно откровение за Божието присъствие. Бяха ходили под облака, бяха чули Бог да говори, бяха видяли чудеса и обещали вяност. Но всичко това излезе от ръцете и устните им, понеже сърцата им все още бяха раздвоени.

Децата на Израел казаха на Моисей: „Приближи се ти и чуй всичко, което казва ГОСПОД, нашият Бог; и ти ни говори всичко, което ГОСПОД, нашият Бог, ще ти каже, и ние ще слушаме и ще изпълняваме... и ГОСПОД ми каза (на Моисей): Чух гласа на думите на този народ... Добре казаха всичко, което казаха. Дано да имат такава сърце в себе си, че да се боят от Мен винаги и да пазят всичките Ми заповеди, за да бъде добре на тях и на синовете им до века!“ (Второзаконие 5:27-29)

Често викам в агония: „Господи, изпрати ужасното Си присъствие, изчисти ни!“ Сега виждам, че трябва да положим всичко в нозете Му, а сърцата ни трябва да бъдат напълно отделени от този свят. Защото ако сме с раздвоени сърца, идването на ужасното Му присъствие само ще ускори отстъпничеството на мнозина. Онези, които са предадени на пакости, коравовратни и инатливи, ще се обърнат и ще се върнат назад.

В Новият Завет Господ казва, че ще: „отмести светилника им“. „И така, спомни си откъде си паднал и се покай, и върши първите си дела; ако ли не, ще дойда при теб (скоро) и ще отместя светилника ти от мястото му, ако не се покаеш.“ (Откровение 2:5)

Свидетелството им ще бъде отнето от тях и няма да участват в онова, което прави Бог. Светилникът им ще мъждука и ще угасне. Ще бъдат като девиците, които останаха без масло, без огън, без свидетелство.

Господ ще каже: „Ще излея Духа Си и ще направя нещо ново, но вие няма да участвате в него. Исках да ви използвам и благословя, но вие се обърнахте към идолите си. Станахте да ядете, да пиете и да танцувате.

Сега ще премахна светилника ви. Ще отнема свидетелството ви. Няма да свидетелствате за Мен, понеже сърцето ви никога не е било с Мен.”

Бог вече е направил това с много вярващи и много църкви и всичко, което остава са слаби, крехки, плитки, безполезни „свидетелства”.

Слава на Бог, Той приготвя хора, които горят, погълнати са от Него и изгарят от любов, понеже Той скоро ще се изправи срещу царството на дявола. „Сега ще видиш какво ще направя на фараона... Аз съм ГОСПОД.” (Изход 6:1-2)

Сатана не може да спре молитвите ни! Не може да попречи на делото на Христос! С дявола ще се разправят жестоко. А силата, която ще се изправи срещу него ще е толкова голяма, че и той като фараона ще остави хората да си тръгнат.

„И (фараона) повика Моисей и Аарон през нощта и каза: Станете и излезте изсред народа ми... идете, послужете на ГОСПОДА.” (Изход 12:31)

Възлюбени, точно това прави Господ за вас. Той ще слезе и ще надвие делото на дявола в дома и семейството ви. Един ден, вероятно дори посред нощ, дявола ще каже: „Изтормозиха ме постоянните ти молитви – върви! Служи на Бог!”

Бог ни е призовал да бомбардираме ада, да събаряме крепости, да се бием срещу началствата и властите на тъмнината. Понеже Бог ще извърши дело, което никой досега не е виждал.

Ние не сме на Бродуей – кръстопътя на света – по случайност. Нито пък е случайност вълнението в сърцето ти. Божествената цел и план са на път да се открият и въпреки цялото притеснение от дявола, ти можеш твърдо да кажеш: „О, да! Това е сигурен знак, че докосвам Бог. Дявола е ядосан!”

Слава на Бог – Той работи!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1990 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Awful Presence of God](#) / [Ужасното Божие присъствие](#)